

BERNDT WESTERLUND

BERNDT BAMSING

slår igenom på Söders höjder

— Av Nils-Yngwe —

OM DET HÄR nu inte råkar vara årets första artikel i dessa spalter, avhandlande en s.k. bamsing, så tror jag inte att läsekretsen hänger upp sig på en sådan bagatell. Bamsingarna eller söderbröderna, eller hammarbyiterna — kärt barn har ju många namn — har gjort ifrån sig på ett så i allo förstklassigt sätt i höstens allsvenska fotboll att man gärna kan kosta på sig att saluterat dem litet då och då — bäst att passa på medan tider är, visar en av Södermalms egna spefåglar och idoler i vårt öra...

Fotbollen har gått i ide, när detta läses, men detta betyder inte att bamsingarna har gjort det. Tvärtom blir de alldeles särskilt oroliga, när Stadion öppnar den konstfrusna banan för första gången under säsongen, ty ishockeyn är en av deras »stora» idrotter och där har Hammarby skurit lag-

rar för evärdlig tid. Naturligtvis har det gått upp och ned även på det området och om de tigerfärgade just nu kanske inte förfogar över ett manskap, som kan slå de gamla publikgunstlingarna ur brädet, så är det i alla fall alltid något visst, när »en annan kommer ångande» som Elof Ahrlé så träffande uttryckte saken en gång i tiden. Nya bamsingar växer som svampar ur marken och rätt vad det är, förfogar man åter över ett gäng, som kan bjuda vem det vara månne på ett motstånd utöver det vanliga.

Vann turnering vid 13 år

Men nu skall vi inte uppehålla oss vid Hammarbys hockeygång så där i största allmänhet utan i stället prata med en av de nyare gossarna, som dels blivit så förtjust i söderklubben att

han kommit för att stanna, dels gjort prima reklam för sig själv under det senaste året. Framför mig sitter Berndt Westerlund, som började med ishockey redan när han var liten knatte i folkskolan och som sedan dess utvecklats till en teknisk och målsugen centerforward i en av söderlagets kedjor — och som därtill av bara farten blivit allsvensk högerytter i de tigerrandigas fotbollslag. Inte nog med det: han ramlade också in i den blågula tröjan i B-landslaget i Halmstad. Mot Norge B.

— Det hade man väl aldrig trott, säger Berndt själv och anlägger en förvånad nuna.

Att Berndt Westerlund gav sig hockeyn i våld berodde säkert i stor utsträckning på att hans dagars upphov, Abbe Westerlund, själv var en framgångsrik hanterare av pucken. Ätte-

★ MOTOCROSS-SPELET

Nöje för hela familjen i RM:s JUL

låggen föddes på Söder, ty annars hade han väl längre fram aldrig kunnat bli en tvättakta bamsing, men familjen flyttade rätt snart över till Kungsholmen och där hamnade unge herr Westerlund i Kristinebergs folkskola. Om jag skulle råka skriva »Krillan» i fortsättningen, så förstår den initierade strax att detta är detsamma som Kristineberg på stockholmska. Berndt kom med i pluggets hockeylag (det skulle ha sett ut annars, skulle säkert hans pappa ha sagt) och när grabben gick i sjätte klassen och bara hade tretton år på nacken vann hans gäng huvudstadens folkskoleturnering.

— Inte att undra på, förklarar den 22-åriga hammarbyiten. Man bodde ju på »Krillan».

Med pappan som lagledare

Westerlund hamnade rätt vad det var i Traneberg och fick där vara med om att vinna AT-cupen, men ett år senare kunde det inte hjälpas att det blev KB, det vill säga Karlbergs Bollklubb, för vilken pappa Abbe under årtal offrat sig, stretat och slitit. KB kunde visa upp ett helt pärlband av fina hockeylirare: Börje Abelstedt, »Mackan» Pettersson, Herman Carlsson, Folke Wohlin, Olle Bengtsson, Olle Andersson, Stickan Jönsson, Wille Larsson-Lagheim för att nu bara plocka några man ur högen i olika årskullar.

— Det mesta om hockey fick jag lära mig i skolan men sedan fick jag fina chanser att omsätta alla lärdomarna i praktiken i KB, säger Berndt. Jag blev juniormästare på kuppen och det gläder ju alltid ett pojkhjärta. Som en poäng kan jag berätta att faderskapet tjänstgjorde som lagledare. Det var ingen risk att jag blev »gynnad nation» bara därför att pappa var ledare. Han kunde konsten att »ta» grabbarna och alla i laget trivdes utmärkt med honom.

Under åren 1945—48 kickade jag också boll för hela slanten och denna sport utövade jag i Olympia och det var inte så underligt att jag hamnade i denna lilla klubb, ty fem, sex av pojkarna i laget bodde hemma i kåken. Här blev jag pojklagsmästare 1947 och både 1945 och 1946 hade vi varit finalister. Från och med 1949 representerade jag emellertid Karlberg även i fotbollen och 1952 tog jag steget över till Hammarby och större förhållanden efter att hösten innan ha »skrivit på» för AIK. Det blev ingenting av min karriär som »guldkantad» och nu är jag i Hammarby för gott.

Någonting visst med hockeyn

Om jag säger att jag just nu sätter fotbollen i främsta rummet eftersom man hux flux hamnat uppe i översta skiktet, så betyder inte detta att jag tappat min gamla klockarkärlek till ishockeyn. Tvärtom. Under förra säsongen låg jag i militärtjänst och fick inte tillfälle att gno omkring så värst mycket med klubban och pucken, så i vinter tänkte jag ta skadan igen. Här skall liras för fullt och vår laguppställning ser ut så här från mål: Hasse Bjergestad — Åke Andersson, »Lulle» Pettersson — Lennart Karsbrink, Rune Johansson — Putte Johansson (MP), K.H. Engström, »Mackan» Pettersson — »Geten» Westerberg, Berndt Westerlund, Lasse Stenbom. »Plutten» Andersson och hans bror »Stickan» har väl varit mina närmaste idoler på området men den bästa spelare, jag sett i aktion är inte lika lätt att nominera. »Masen» Jansson var ju verkligen skicklig och någonting helvasst. Detsamma kan sägas om »Plutten», Lill-Lulle Johansson, Tumba-Johans-

son, Kurre Kjellström och Hogge Nurmela.

Det är något visst med hockeyn, säger Berndt och särskilt skojigt är det att få producera sig som center. Då är man hela tiden i händelsernas centrum och det passar mig precis. Men är det inte både synd och skam att en ishockeystad som Stockholm saknar ett ispalats? Det är ju så man kan bli gråtfärdig åt'tet.

»Spaden» och »Hinken»...

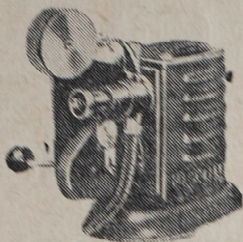
I Hammarbys kamratgäng hyser man ingen större respekt för de namn som sirligt präntats i prästbetygen. Det är »Mackan» och »Plutten» och »Geten» och »Rättan» för hela slanten och naturligtvis fick också hr Berndt Westerlund ett »nickname» när han begav sig på andra sidan Slussen.

— Dom kallar mig för »Spaden», säger Westerlund och ser inte alltför trakterad ut. Kan du gissa varför? Jo, dom tyckte att jag gick så bra ihop med »Hinken», centern »Hinken»

Berndt Westerlund och Djurgårdens Yngve Johansson i fartfylld kamp om pucken

FULLKOMLIG HEMBIO 16 mm

- Redan övertygande genom sin eleganta form och sitt solida utseende. Enkel att ansluta till belysningsströmmen. Leverans med glödlampa. Uppgiv strömstyrkan Pris 43:—
- Presentkartong med 6 st. filmer, sorterade Pris 39:—
- Samma som ovan med filmuppsamlare Kr. 54:—
- D:o 8 mm med filmuppsamlare Kr. 67:50

LÖSA FILMER 16 mm

- Nr 216. Den galante polisen. St. 6:30
- „ 213. Den metande flodhästen. St. 3:30
- „ 214. När djuren få för mycket St. 7:30
- „ 209. Hur Olle föreställer sig en alpbana St. 6:30
- „ 402. Münchhausens äventyr St. 17:35

DUX-KINO

- Dux-Kino är en nyhet bland filmapparater som är helt ofarlig och kan med lätthet skötas av barn. Filmen framdrives av ett urverk och som strömkälla användes ett vanligt ficklampsbatteri. Med denna Kino erhåller man rörliga bilder. Lösa filmer finnes ett hundratal att välja på från många sagor och berättelser m.m.
- Pris excl. batteri och film 29:50
- Lösa filmer i svart och vitt per st. Kr. 1:70
- D:o i färger per st. Kr. 4:—

MÄRKLIN

Särskilt prisvärda tåg

- Märklins Elektriska Persontåg bestående av lokomotiv, 3 personvagnar, tågets längd 47,5 cm, banans längd c:a 2,7 meter.
- Med denna tågsammansättning, som trots det låga priset hör till det bättre i Märklins produktion, är det möjligt att utan större kostnad skaffa en Märklinanläggning.
- Priset är excl. transformator Kr. 52:—
- Transformator till D:o 16 Watt Kr. 30:—
- Transformator till D:o 30 Watt Kr. 63:—
- Transformatorerna äro endast för växelström, uppgiv strömstyrkan.
- Fullständig katalog över Märklins i öfverkinning av tåg, tågdelar m.m. en 66 sid. katalog, sändes franco till ett pris av 1:—

EK'S SPORT-SERVICE

Karl Johansgatan 2 — Göteborg V

Undertecknad beställer härmed det med X märkta att sändas mot postförskott. Sänd även Eder rikt illustrerade katalog.

Namn:

Adress:

Postadress: RM 49

Holmberg... »Hinken» och »Spaden», är det inte lustigt?

Ack, huru lätt går det inte att få en klick på sig...

Sedan »Spaden» öst ur sig — hopp-san! — att han litet »vid sidan om» är en varm beundrare av Djurgårdens hockeylag kan det inte hjälpas att han kommer tillbaka till fotbollen ett slag.

— Det är ju egentligen alldeles fantastiskt det här med Stockholms insats i allsvenskan, säger han. Och alla mest häpen är jag utan tvekan över vår egen fjärdeplacering. Att Djurgården och AIK skulle hamna i toppen är på något sätt mera naturligt. I höst har vi levt på att alla man offrat sig till sista svett droppen, annars skulle den här framgången inte ha varit möjlig. Vänta tills vi skaffat oss lite mera

rutin — då skall det bli rätt mycket skönspele också och då går inte något lag säkert, skriv upp det.

Aven i fotboll har lovande Berndt sina idoler. Gunnar Gren och Garvis Carlsson har han beundrat mest av svenska spelare och Stanley Matthews är den skickligaste företeelse, han skadat på den gröna rektangeln.

— Nå, säger jag till den piggögde »söderbrodern», har du någon hobby vid sidan av idrotten? Någon samlarvurm? Går du ut och dansar?

— Nä, aktare, säger »Spaden», en annan är ju gift, vetja. Hobby nog, förstår du. Pappa och allting. Killen heter Gary och är 13 månader.

Så av allt att döma är en ny förstärkning säkrad till det celebra bamsinggardet...

BLAND MORGONDAGENS MÅN på Bosön uttogs även Berndt Westerland. Här en bild från träningslägret, där han just försöker passera Ingemar Svensson, Olofström